

væsentlig fra det i § 163 omhandlede deri, at Forførelsesmomentet her ikke er tilstede. Her forudsættes det ikke, at det er en ung, ufordærvet Kvinde, der forføres, og det netop af den, til hvem hendes moralske og åndelige Udbannelse var betroet; § 164 omfatter tværtimod Forhold, hvor det er meget muligt, at Fruentimmeret er den forførende eller ialtfald langt fra forført. Denne Forskjellighed i Forbrydelsernes Charakter medfører formeentlig, at den i Udkastets § 164 omhandlede maa ansees som ringere end den i § 163 ommeldte, og man har derfor for hin sat Straffen til Fængsel (simpelt eller paa Bånd og Brød) eller under skjæpende Omstændigheder Forbedringshuusarbejde indtil 2. Aar.

Med Hensyn til de Forbrydelser, der bestaae i ved Vold, Tvang, List eller paa anden ulovlig Maade at forskaffe sig Samleie med en Kvinde imod hendes Villie, har man anseet det rigtigst at sondre de herhenhørende, men begrebsmæssig forskjellige Forbrydelser fra hverandre i særskilte Paragrapher, see Udkastets §§ 165—169. Begrebet Voldtægt i strængeste Forstand forudsætter vistnok Anvendelsen af pbyssk Magt, men dermed maa dog formeentlig ganske sættes i Klasse det Tilfælde, hvor Nogen tiltvinger sig Samleie med et Fruentimmer ved Trudfler om øieblikkelig livsfarlig Vold. Om det end ikke kan nægtes, at det er en hermed beslagtet Forbrydelse, naar Nogen tiltvinger eller forskaffer sig Samleie med en Kvinde imod hendes Villie ved Trudfler af en anden Bestaaffenhed, (hvad enten denne forskjellige Bestaaffenhed bestaaer deri, at den øieblikkelige Vold, hvormed der trues, ikke er forbunden med Fare for Livet, eller deri, at Trudflerne ikke gaar ud paa øieblikkelig Vold, men kun medføre en nærmere eller fjernere Fare for Kvindens eget eller for Andres Liv, Helbred eller Belsærd), og om det end fremdeles maa erkjendes, at Trudfler af den sidste Art kunne medføre en næsten ligesaa stor Tvang for Kvinden som Trudfler om øieblikkelig livsfarlig Vold, hvorfor Voldsmandens Straf i saadant Tilfælde formeentlig ogsaa bør nærme sig eller efter Omstændighederne være ligesaa stor som eller større end den, der i mangt et enkelt Tilfælde maatte findes passende for den,

der ved egentlig Vold har tiltvinget sig Samleie med en Kvinde;— ere disse Tilfælde dog i Begrebet forskjellige, og bør formeentlig ogsaa med Hensyn til Straffebestemmelserne holdes udefra med hinanden. Det er nemlig paa den anden Side ligesaa vist, at der under Begrebet om anden Vold end den livsfarlige og endmere under Begrebet om Trudfler om senere Ulykker, for Kvinden selv eller for hendes Nærmeste, indbefattes Tilfælde af en høist forskjellig Art, og den Straffebestemmelse, der skulde omfatte alle disse Tilfælde, maatte derfor have en stor Vidde og navnlig aabne Afgang til Anvendelsen af en meget mildere Straf end den, hvorom der bør kunne være Spørgsmaal i de Tilfælde, hvor egentlig Voldtægt eller Trudfler om øieblikkelig livsfarlig Vold have fundet Sted. Man har derfor anseet det rettest for sig, i Udkastets § 165, at behandle denne sidstnævnte, i sit Væsen farligere og ogsaa i Reglen mere strafbare, egentlige Voldtægt, hvorfor saavel Straffens Maximum som dens Minimum maa sættes meget høiere end det kan ansees nødvendigt eller rigtigst med Hensyn til den uegentlige Voldtægt. Hvad dernæst Straffens Størrelse angaaer, turde der være Anledning til at skjælnes imellem, om Kvinden er berhygtet som løssagtig, eller ikke, idet det ikke kan nægtes, at Forbrydelsen i det første Tilfælde er væsentlig mindre strafværdig end i det sidste, forsaavidt den i samme liggende store Grekfrænkelse har en ganske anden Betydning og Forbrydelsen en ganske anderledes indgribende og forstyrrende Virkning, naar den forøves imod en uberhygtet end imod en berhygtet Kvinde, ligesom en saadan Forskjellighed i Henseende til Straffen da ogsaa stemmer vel overens med de nugældende Strafferegler, jfr. D. B. 6—13—16. Forsaavidt det dog just ikke er Mening, at kun den skulde ansees som en uberhygtet Kvinde, hvis Gre er aldeles uplettet, er det vel sandt, at der ikke i Loven lader sig trække nogen aldeles bestemt Grændse imellem de ommeldte 2 Tilfælde, men det vil formeentlig ikke kunne have nogen Betænkelse i det enkelte Tilfælde at overlade det til Domstolens (Rævningernes) Afgjørelse, om den voldtagne Kvinde skal karakteriseres som berhygtet eller som uberhygtet, naar Straffebestemmelsen, som